

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kf.VII.39.120/2020/4.

A tanács tagjai: . Zanathy János
a tanács elnöke

. Bérces Nóra
előadó bíró

. Farkas Katalin
bíró

A felperes:

Az alperes: Budapesti Rendőr-főkapitányság

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: illetmény-különbözet megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel támadott határozat:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 81.K.31.863/2019/14. sorszámú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 81.K.31.863/2019/14. sorszámú ítéletét helybenhagyja.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 1992. július 1. napjától áll hivatásos szolgálati jogviszonyban az alperessel, amelynek keretében 2013. december 1. napjától a Budapest... Kerületi Rendőrkapitányságon körzeti megbízottként dolgozik. Szolgálati feladatainak ellátásával összefüggésben a teljes 2013. évben, 2014. január-februárjában, valamint áprilistól szeptember hónapokban, továbbá 2015. márciustól július hónapokban gépjárművezetői pótlékban részesült. Az alperes a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) hatályba lépésére tekintettel 2015. július 1. napjától kezdődően a számú parancs útján körzeti megbízotti beosztásban, tiszthelyettesi besorolási osztály „D” besorolási kategória, 4. fizetési fokozatba sorolta be a felperest. Az alperes a Hszt. 352. § b) pontja szerinti korábbi rendszeres díjazás számítása során a gépjárművezetői pótléket nem vette számításba, ennél fogva a később megvalósított kötelező illetményemeléséknél szintén figyelmen kívül maradt ennek összege.

- [2] A felperes a 2018. június 4-én keltezett, és 2018. június 14. napján ... azonosító számon érkezett szolgálati panaszában sérelmezte, hogy a 2015. július 1. napjától kapott új besorolásában a korábbi rendszeres díjazása körében nem vették figyelembe az addig részére havi rendszerességgel számfejtett gépjárművezetői pótlékot. A szolgálati panaszt annak címzettje - téves iktatás okán - nem bírálta el, erre tekintettel azt a felperes ugyanazon tartalommal 2019. február 26-án még egyszer benyújtotta. Mivel azzal a ... Kerületi Rendőrkapitányság vezetője nem értett egyet, felterjesztette az alperes vezetőjéhez, aki a 2019. május 9. napján kiadmányozott, a felperes által e napon átvett, ... számú határozatában a felperes szolgálati panaszát elutasította. A határozat a 2015. július 1-től 2016. február 25-ig terjedő időszak vonatkozásában elévülésre hivatkozott, míg a 2016. február 26. és 2019. február 26. közötti időszakot illetően kifejtette, hogy a gépjárművezetői pótlék eseti jelleggel került megállapításra, ezért azt rendszeres illetményelemként nem lehetett figyelembe venni. Felhívta továbbá a felperes figyelmét, hogy 2019. január 1. napjától kezdődően az illetménye beállt a Hszt. szerinti bértáblára, tehát a korábbi rendszeres díjazás már nem képezi az illetmény megállapításának alapját.

A felperes keresete és az alperes védírata

- [3] A felperes kereseti kérelmében a gépjárművezetői pótlék alapilletménybe történő beszámítását, és az alperes 292.455 forintban marasztalását kérte a 2015. július 1. és 2018. december 31. közötti időtartamot alapul véve. A felperes hangsúlyozta, hogy 2015. július 1-jét megelőzően a szolgálati jogviszonyával összefüggésben rendszeresen voltak gépjárművezetési feladatai, ennek megfelelően rendszeresen gépjárművezetői pótlékban részesült, erre figyelemmel azt a Hszt. 352. § b) pontja alkalmazásakor az alperesnek számításba kellett volna vennie.
- [4] Az alperes védírataiban a felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte. A felperessel egyezően nyilatkozott abban a kérdésben, hogy 2013 januárjától 2015 júliusáig milyen gyakorisággal részesült a felperes gépjárművezetői pótlékban, azonban álláspontja szerint ez nem minősült rendszeres juttatásnak, a felperes gépjárművezetői pótléka eseti jelleggel került megállapításra. Az alperes elévülési kifogással is élt, melyben arra hivatkozott, hogy a felperes a szolgálati panaszát 2019. február 26-án terjesztette elő, ezért a 2016. február 26. napját megelőző időre követelése elévült, erre figyelemmel a felperesi kereseti kérelem a jogalap fennállása esetén is csak 246.473 forint összegben lehetne megalapozott. Az alperes vitatta, hogy a felperes 2016. február 26. napját megelőzően azonos tartalommal szolgálati panaszt nyújtott volna be.

Az elsőfokú bíróság ítélete

- [5] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 292.455 forintot elmaradt illetmény-különbözet címén, továbbá ezen összeg után 2017. március 1. napjától a kifizetés napjáig járó kamatot. Arra figyelemmel, hogy a felek az ítélet kihirdetését követően a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 347. § (1) bekezdésének d) pontja szerint hozzájárultak ahhoz, hogy az ítélet a Pp. 347. § (2) bekezdésének megfelelő rövidített indokolást tartalmazzon, az elsőfokú bíróság a tényálláson kívül csak az alkalmazott jogszabályokra utalt, melyek az alábbiak voltak: a Hszt. 11. § (1) és (3) bekezdése, 267. § (1) bekezdése és 270. § (1) bekezdés a) pontja, 352. § b) pontjának 8. pontja, a 353. § (3) bekezdése, 353/A. § (3) bekezdése, 353/B. § (3) bekezdése, 353/D. § (3) bekezdése, 163. § (5) bekezdése, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: régi Hszt.) 254. § (2) bekezdés a) pontjának 4. pontja, a

régi Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII.31.) Korm. rendelet 42. § (3) bekezdés a) pontja, továbbá a Kp. 79. § (2) bekezdés a) és b) pontja.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [6] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság a keresetet utasítsa el, és a felperest a perköltségben marasztalja; másodlagosan a felperes részére megítélt összeget 246.300 forintra kérte mérsékelni. Álláspontja szerint a felperes követelése az általános, három éves elévülési időre tekintettel csak 2016. február 1-től 2018. december 31-ig vizsgálható, ezért az alperes kötelezése a 292.455 forint elmaradt illetmény megfizetésére nem helytálló.
- [7] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A fellebbezés nem alapos az alábbiak szerint.
- [9] A Kúria, mint másodfokú bíróság az ítéletet a Kp. 108. § (2) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Az alperes elsődlegesen a teljes kereseti kérelem elutasítását kérte, azonban ezt a kérelmét egyáltalán nem indokolta, az alperesi fellebbezés a Kp. 100. § (2) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményeknek - a Kp. 104. § (2) bekezdését is alkalmazva - csak a másodlagos fellebbezési kérelemmel érintett részében felelt meg. Ezért a Kúria csupán azt vizsgálhatta, hogy az elsőfokú bíróság az elévülési szabályokat helytállóan értelmezte-e.
- [10] E körben a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság már a keresetlevél benyújtását követő kitéző végzésében felhívta az alperes figyelmét arra, hogy elő kell terjesztenie azon okiratokat, amelyekből nyomon követhető a felperes által állítottak szerint 2018. június 14-én benyújtott szolgálati panaszbeadvány sorsa. Ezt követően a 6. sorszámú végzésében tájékoztatta az alperest arról, hogy a felperes a keresetlevélhez csatolt beadvány mellékletében valószínűsítette, hogy 2018. június 14. beadvány azonosítóval már benyújtotta a szolgálati panaszát. Az elsőfokú bíróság a Kp. 79. § (2) bekezdésének a) pontjára hivatkozással jelezte azt is, hogy az ezen azonosítóval jelölt beadvány nyomon követésére és a beadvány sorsát igazoló okiratok előterjesztésére is szükség van. A 9. sorszámú végzésében ismét felhívta az alperest, hogy tegyen egyértelmű nyilatkozatot arról, rendelkezik-e olyan okirattal, amelyből nyomon követhető .. azonosítóval jelölt beadvány befogadásának, illetve a befogadás hiányának a ténye. Az első tárgyaláson az anyagi pervezetés körében az elévülési kifogás kapcsán ismét - a fentiekkel azonos - részletes tájékoztatást adott (81.K.31.863/2019/12. számú jegyzőkönyv 4. oldal 2. bekezdés).
- [11] Az alperes e tájékoztatások és felhívások ismeretében a bírósági eljárás során nem csatolta azokat az iratokat, amelyből megállapítható lett volna, hogy a felperes által megjelölt azonosítóval érkezett beadvánnyal mi történt, majd a 13. sorszám alatti beadványában úgy nyilatkozott, hogy a felperes „2019. február 26. napján nyújtott be ismételt szolgálati panaszt, a két benyújtott panasz között 8 hónap eltelt, ezért erre tekintettel nincs lehetőség az általános három éves elévülési időn túl terjedő követelés érvényesítésére.”
- [12] A Kp. 79. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a közzolgálati jogviszonnyal kapcsolatos perben a közigazgatási szerv köteles bizonyítani az igény elbírálásához szükséges általános hatályú rendelkezések, utasítások és a jogvita eldöntéséhez szükséges, a közigazgatási szerv működési körében keletkezett iratok tartalmát és az igényelt juttatással összefüggő, vitatott számítások helyességét. Abból, hogy az alperes az ÁNYK ... azonosítóval jelölt beadvány vonatkozásában semmilyen iratot nem csatolt, majd később maga is olyan tartalmú nyilatkozatot tett, hogy két panaszbeadvány létezett, az elsőfokú bíróság okszerű következtetéssel jutott arra, hogy a felperes

igényérvényesítése 2018. június 4-én a keresettel érvényesített illetmény-különbözet vonatkozásában megtörtént.

[13] A Hszt. 11. § (8) bekezdése szerint az elévülés határidejébe nem számít bele a szolgálati viszonyal kapcsolatos igény vonatkozásában benyújtott szolgálati panasz benyújtásától a szolgálati panasz elbírálásáig terjedő időtartam, ezért 2018. június 4. napjától 2019. május 9. napjáig megállapítható az elévülés nyugvása.

[14] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az elévülés tekintetében helytálló döntést hozott, jogszerűen kötelezte a felperes kereseti kérelmének megfelelő összeg megfizetésére az alperest, ezért a Kúria a fellebbezéssel támadott ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[15] A fellebbezési eljárásban pernyertes felperesnek költségigénye nem volt, ezért a Kúria e körben mellőzte a határozathozatalt [Pp. 82. § (1) bekezdés].

[16] A fellebbezés feljegyzett illetékét a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli, tekintettel arra, hogy a pervesztes alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentességben részesül.

[17] A fellebbezés elleni további jogorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[18] A Kúria a fellebbezést a Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. szeptember 28.

. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Bérces Nóra s.k. előadó bíró, Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő